KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 2051/90

af 17. juli 1990

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af vævede polyolefinsække med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab [1], særlig artikel 11,

efter konsultationer i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

(1) Kommissionen modtog i september 1988 en klage indgivet af European Association for Textile Polyolefins (EATP) (i det følgende kaldet klageren) på vegne af elleve af de største producenter i Fællesskabet, hvis samlede produktion udgør hovedparten af produktionen i Fællesskabet af vævede polyolefinsække (i det følgende kaldet sækkene). Klagen vedrørte import af denne vare med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik.

(2) Klagen indeholdt beviser for, at der fandt dumping sted og forvoldtes væsentlig skade som følge heraf, hvilket ansås for tilstrækkeligt til at begrunde iværksættelsen af en procedure. Kommissionen offentliggjorde derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [2] om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende den pågældende vare, henhørende under KN-kode 6305 31 91.

(3) Kommissionen underrettede officielt de eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt klageren og gav de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres mening skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.

(4) Den vigtigste organisation i Den Kinesiske Folkerepublik med kompetence i forbindelse med handelen med sække har tilkendegivet de kinesiske eksportørers mening skriftligt. Denne organisation, China Chamber of Commerce of Importers and Exporters of Foodstuffs, Native Produce and Animal-By-Products, har ligeledes fremsendt redegørelser udarbejdet af følgende ni eksportører:

— Shandong Native Produce Import and Export Corporation

— Shanghai Native Produce Import and Export Corporation

— Jiangsu Native Produce Import and Export Corporation

— Tianjin Native Produce Import and Export Corporation

— Hubei Native Produce Import and Export Corporation

— Zheijiang Native Produce and Animal By-Products Import and Export Corporation

— Shanghai Stationery and Sporting Goods Import and Export Corporation

— Zheijiang Light Industrial Products Import and Export Corporation

— Wuhan Light Industrial Products Import and Export Corporation.

Det er blevet oplyst, at disse ni eksportører tegner sig for ca. 90 % af eksporten af sække fra Den Kinesiske Folkerepublik til Fællesskabet, og at der ikke foreligger oplysninger om andre kinesiske eksportørers eksport af sække.

Da Den Kinesiske Folkerepublik ikke er et land med markedsøkonomi efter artikel 2, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2423/88, da de kinesiske eksportørers redegørelser er blevet fremlagt i et enkelt dokument, og da alle de kinesiske eksportører ikke er blevet identificeret, har Kommissionen skønnet, at den samlede kinesiske eksport i procedureøjemed bør betragtes under ét.

(5) Kommissionen måtte i øvrigt for at indlede undersøgelsen tage hensyn til den omstændighed, at Den Kinesiske Folkerepublik ikke har markedsøkonomi, og den måtte derfor vælge et land, der kan tjene som reference ved beregningen af den normale værdi. Klageren havde til dette formål foreslået, at man henholdt sig til priserne på sække på hjemmemarkedet i Marokko. Nogle importører og den kinesiske organisation, som har forelagt redegørelser, har kritiseret dette valg og foreslået at anvende Tyrkiet eller Filippinerne som referenceland. Den marokkanske producent har nægtet at medvirke i undersøgelsen. Kommissionen har derfor søgt at finde et andet land med markedsøkonomi, som vil kunne anvendes som referenceland.

[1] EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.
[2] EFT nr. C 21 af 27. 1. 1989, s. 2.

Der har været taget kontakter med producenter i Tyrkiet, Filippinerne og ligeledes Indien, Jugoslavien og Thailand. Kun tre indiske virksomheder har i sidste instans medvirket i undersøgelsen. I betragtning af produktets art, produktionsforholdene for fremstilling af sækkene og landets udviklingsniveau har Kommissionen fundet det hensigtsmæssigt at vælge Indien som referenceland.

(6) Hovedparten af de klagende producenter og adskillige importører har tilkendegivet deres synspunkter skriftligt. En række andre importører har ligeledes fremlagt redegørelser.

(7) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en foreløbig afgørelse om dumping og den heraf følgende skade. Den aflagde kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

a) *Producenter i Fællesskabet*

— Cotesi, Carvalhos, Portugal
— Quimigal, Lissabon, Portugal
— Keler, L'Ametila del Vallés, Spanien
— Commercial Saquera, Pego, Spanien
— Condepols, Alcala la Real, Spanien
— Sinteticas del Sur, Ubeda, Spanien
— Saint-Frères, Beauval, Frankrig

b) *Producenter i referencelandet*

— Auroplast India, Bombay, Indien
— Paharpur Plastics, Ghaziabad (UP), Indien
— Kanpur Plastipack, Kanpur, Indien

c) *Importører i Fællesskabet*

— De Swann Bonnist, Amsterdam, Nederlandene
— Blockx, Arendonk, Belgien.

Dumpingundersøgelsen omfattede perioden 1. januar til 31. december 1988.

(8) Da det var muligt at anvende Marokko som referenceland, har det været nødvendigt med en yderligere frist for at finde virksomheder i et nyt referenceland, der ville acceptere at medvirke i Kommissionens undersøgelse. Derfor har det ikke været muligt at afslutte undersøgelsen inden for den normale frist på et år efter procedurens indledning.

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE, SAMME VARE OG ERHVERVSGREN I FÆLLESSKABET

a) Den pågældende vare

(9) De varer, der er omhandlet i meddelelsen om indledning af proceduren, er sække, der er vævet af polyolefinstrimler med en vægt på ikke over 120 g/m².

(10) Undersøgelsen har vist, at polyolefinstrimlerne fremstilles med et råstof, som enten kan være polypropylen eller HD-polyethylen; der findes tusindvis af forskellige modeller af sække forarbejdet med det ene eller det andet af disse råstoffer med næsten ens fysiske og kemiske egenskaber. Alle sækkene anvendes under alle omstændigheder til indpakning af industri- eller landbrugsvarer som gødningsstoffer eller korn. For så vidt de grundlæggende egenskaber, hvad enten de er fysiske, kemiske eller tekniske, såvel som anvendelse, er sammenlignelige, har Kommissionen anlagt den betragtning, at alle sækkene uanset råstof (polypropylen eller polyethylen) og anvendelse udgør den pågældende vare i nærværende forordning.

(11) Undersøgelsen har desuden vist, at alle de pågældende sække henhører under samme KN-kode 6305 31 91.

b) Samme vare

(12) Hvad angår definitionen af samme vare, har Kommissionen konstateret, at der ikke er fysiske og kemiske forskelle mellem de sække, der eksporteres af de kinesiske eksportører til Fællesskabet, og de tilsvarende sække, der sælges af producenter i Fællesskabet. I løbet af undersøgelsesperioden er alle sækkene da også blevet fremstillet med det samme råstof, nemlig polypropylen.

Selv om den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har fremstillet et langt større udvalg af sække end de sække, der eksporteres fra Den Kinesiske Folkerepublik til Fællesskabet, er de grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og de vigtigste anvendelsesmuligheder de samme for sække fra henholdsvis Kina og Fællesskabet. Forskellene mellem de sække, der importeres fra Den Kinesiske Folkerepublik, og dem, der fremstilles i Fællesskabet, består i, at førstnævnte falder ind under kategorierne almindelige sække og forede sække, medens sidstnævnte falder ind under disse samme kategorier, men ligeledes ind under andre kategorier såsom laminerede sække eller sække forede med papir eller PP-netsække. For så vidt der lægges større vægt på lighederne mellem sækkene end forskellene mellem dem, både med hensyn til egenskaber og med hensyn til anvendelse, har Kommissionen ikke desto mindre ment, at alle de sække, der fremstilles i Fællesskabet, og alle de sække, der eksporteres fra Den Kinesiske Folkerepublik, er varer af samme art.

c) Erhvervsgren i Fællesskabet

(13) Kommissionen konstaterede, at de producenter, på hvis vegne klagen blev indgivet, som har samarbejdet med Kommissionen, og som faktisk har fremstillet de pågældende sække i undersøgelsesperioden, i løbet af denne periode har fremstillet størstedelen af den samlede produktion i Fællesskabet af varer af samme art.

Følgelig har Kommissionen skønnet, at disse producenter udgør den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet efter artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2423/88.

C. DUMPING

a) Normal værdi

(14) Kommissionen sikrede sig, at de tre indiske virksomheder, som havde accepteret at medvirke i undersøgelsen, fremstillede en række produkter, der gør det muligt at foretage en tilfredsstillende sammenligning af deres produktion med den kinesiske eksport. Kommissionen konstaterede i denne forbindelse, at valget af Indien som referenceland ikke var ubegrundet.

(15) Kommissionen konstaterede, at den normale værdi ikke kunne fastlægges på passende og rimelig vis på grundlag af prisen for den samme vare til forbrug på det indiske hjemmemarked eller prisen på den samme indiske vare solgt til andre lande. De priser, hvortil sækkene reelt blev solgt med henblik på forbrug i Indien, var nemlig lavere end produktionsomkostningerne. På lignende måde viste det sig, at de priser, hvortil sækkene reelt blev solgt til andre lande, ikke var relevante i de tre indiske virksomheder, der medvirkede. Det forekom derfor nødvendigt at beregne den normale værdi på grundlag af den beregnede værdi af den samme vare i Indien.

(16) Blandt det meget store antal fremstillede sække blev der skelnet mellem flere kategorier på grundlag af egenskaber og specifikationer såsom tilstedeværelsen af polyethylen- eller papirfor og lamineringsprocessen. Undersøgelsen viste, at produktionsomkostningerne pr. kg sække inden for en kategori næsten er identiske uanset modellen. I øvrigt eksporterede de kinesiske eksportører udelukkende almindelige sække og sække med polyethylenfor i undersøgelsesperioden. Kommissionen har derfor fundet det hensigtsmæssigt at beregne den normale værdi på grundlag af produktionsomkostningerne for sækkene pr. kg for hver af kategorierne »almindelige sække« og »sække med polyethylenfor«.

(17) Til beregning af produktionsomkostningerne tog Kommissionen hensyn til omkostningerne til råstoffer, fremstilling og generelle administrations- og salgsomkostninger og andre omkostninger hos de tre indiske producenter og beregnede det vejede gennemsnit af disse omkostninger, dels for almindelige sække, dels for forede sække. For at nå frem til den beregnede værdi for hver kategori blev der oven i produktionsomkostningerne beregnet en fortjenstmargen. Kommissionen beregnede denne fortjenstmargen på et rimeligt grundlag. Den tog udgangspunkt i en minimumsfortjenstmargen, der skal sikre den investerede kapital et afkast, der kan sammenlignes med, men er højere end det, der kunne opnås ved langfristet forrentning i Indien. Denne margen er desuden tilstrækkelig til at sikre et mindsteafkast, men tilstrækkeligt til salg i de forskellige afsætningsled, herunder salg til grossister. På denne baggrund er fortjenstmargenen fastsat til 5 %.

b) Eksportpriser

(18) Til fastlæggelse af eksportprisen har Kommissionen foretaget en vurdering af almindelige sække og forede sække hver for sig. Hvad angår forede sække er eksportprisen blevet fastlagt på grundlag af de priser, der faktisk blev betalt eller skulle betales ved eksport til Fællesskabet, sådan som disse er konstateret hos de importører, der medvirkede i undersøgelsen. Mængden af forede sække, for hvilke prisen er blevet undersøgt, svarer til 60 % af den samlede import inden for denne kategori af sække.

Til gengæld har de priser, der faktisk blev betalt eller skulle betales ved eksport til Fællesskabet, sådan som de er blevet konstateret hos de to importører, der medvirkede i undersøgelsen, ikke i sig selv kunnet betragtes som relevante, fordi der er tale om små mængder. Derfor fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt ved fastlæggelsen af eksportprisen for almindelige sække at beregne et vejet gennemsnit af de priser, der skulle betales, sådan som de er blevet meddelt af de kinesiske eksportører, og de priser, der blev betalt, sådan som de kunne konstateres hos de importører, der medvirkede i undersøgelsen. Mængden af almindelige sække, for hvilke priserne er blevet undersøgt hos importørerne, svarer til 11 % af den samlede import af denne kategori af sække.

D. SAMMENLIGNING

(19) Sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen er i alle tilfælde blevet foretaget i samme handelsled. Der er taget hensyn til de forskelle, der påvirker prissammenligneligheden, jf. artikel 2, stk. 9 og 10, i forordning (EØF) nr. 2423/88.

(20) Der har ikke kunnet påvises nogen forskel i de fysiske egenskaber mellem indiske sække og tilsvarende kinesiske sække og således ikke kunnet konstateres forskelle, der påvirker prissammenligneligheden.

(21) Kommissionen foretog derefter sammenligningen for dels forede sække, dels almindelige sække. Hvad angår forede sække blev den normale værdi og eksportprisen sammenlignet for hver enkelt transaktion. Hvad angår almindelige sække blev den normale værdi sammenlignet med en eksportpris, der var fastlagt på grundlag af vejede gennem-

snit. Anvendelsen af disse vejede gennemsnit mentes ikke at ville kunne påvirke undersøgelsens resultater i betragtning af de ganske særlige forhold, der konstateredes under procedurens forløb.

E. DUMPINGMARGEN

(22) Det fremgår af den foreløbige undersøgelse af de faktiske forhold, at der fandt dumping sted i forbindelse med de kinesiske eksportørers eksport af vævede polyolefinsække. Dumpingmargenen er lig med forskellen mellem den fastsatte normale værdi og prisen ved eksport til Fællesskabet og andrager beregnet på grundlag af et vejet gennemsnit 80,8 % af den samlede værdi, cif Fællesskabets grænse, af importen af den pågældende vare med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik fra samtlige kinesiske eksportører.

F. SKADE

a) Dumpingimportens omfang og markedsandel

(23) Med hensyn til markedets størrelse er forbruget af sække i Fællesskabet steget i perioden mellem 1985 og 1988 fra 36 215 tons til 39 191 tons, dvs. en stigning på 8,2 %.

Importen af sække med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik steg fra 8 094 tons i 1985, til 14 190 tons i 1986, 15 192 tons i 1987 og 13 796 tons i 1988. Denne imports markedsandel steg således fra 22,3 % i 1985 til 36,9 % i 1986, 38,6 % i 1987 og 35,2 % i 1988.

Fællesskabserhvervsgrenens salg på markedet i Fællesskabet nåede op på 9 197 tons i 1986, 10 586 tons i 1987 og 10 430 tons i 1988. Denne erhvervsgren øgede således kun sin markedsandel fra 23,9 % i 1986 til 26,9 % i 1987 og 26,6 % i 1988.

b) Priser

(24) Fællesskabsproducenternes priser er i gennemsnit faldet med 6,9 % fra 1986 til 1988. Priserne faldt endog med 12,4 % i 1987, men steg derefter med 6,3 % i 1988.

(25) Med hensyn til prisunderbud bemærkede Kommissionen for det første, at de kinesiske eksportører generelt sælger sækkene til importører, som optræder som grossister på markedet. Importørerne videresælger derefter sækkene til de endelige forbrugere. Fællesskabsproducenterne derimod sælger generelt sækkene direkte til de endelige forbrugere. For at sammenligne priserne på sække med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik og priserne på dem, der fremstilles i Fællesskabet på samme handelstrin, har Kommissionen ment, at det er hensigtsmæssigt at sammenligne salgspriserne ab fabrik på de i Fællesskabet fremstillede sække med importørernes salgspriser ab lager på de kinesiske sække.

Til beregningen af importørernes priser ab lager tog Kommissionen udgangspunkt i salgspriserne cif efter fortoldning og justerede denne pris med 21 % til dækning af administrations- og salgsomkostninger og andre omkostninger, som afholdes af importørerne. Desuden er der beregnet en fortjenstmargen på 5 %.

De generelle administrations- og salgsomkostninger, som afholdes af importørerne, er blevet betragtet som repræsentative for de forskelle, der findes i de forskellige handelstrin.

De vejede gennemsnit for salgspriserne for de forskellige kategorier af sække er blevet fastlagt således. Sammenligningen af disse gennemsnit har vist, at producenterne i Den Kinesiske Folkerepublik beregnede sig priser, der lå 22,5 % under fællesskabsproducenternes priser.

c) Andre økonomiske faktorer, der skal tages i betragtning

(26) Kommissionen konstaterede, at fællesskabserhvervsgrenens produktionskapacitet er steget fra 14 409 tons i 1985 til 14 947 tons i 1988. Den effektive produktion af sække er parallelt hermed faldet fra 11 455 tons til 11 005 tons. Kapacitetsudnyttelsesgraden er således faldet fra 79,5 % i 1985 til 73,6 % i 1988.

Værdien af fællesskabserhvervsgrenens salg af sække steg med 5,6 % fra 1986 til 1988, medens de solgte mængder steg med 13,4 % i samme periode.

Fællesskabets producenter af sække har i perioden fra 1985 til 1988 kunnet notere betydelige fald i rentabiliteten. Den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet havde nemlig et overskud på 9,4 % i 1985, rentabiliteten nåede stadig op på 5 % i 1986. Til gengæld nåede tabene op på 10 % i 1987 efter den mærkbare forøgelse af importen af sække med oprindelse i Kina og lå stadig på 0,6 % i 1988.

Beskæftigelsen er faldet fra 1 475 stillinger i 1985 til 1 321 i 1988.

Endelig skal det bemærkes, at der blandt de elleve virksomheder, på hvis vegne klagen er indgivet, er tre, der helt eller delvis indstillede fremstillingen af sække i perioden 1987 til 88.

d) **Konklusion**

(27) Selv om fællesskabserhvervsgrenens markedsandel er steget en smule, er virksomhedernes rentabilitet faldet betydeligt. Priserne på de kinesiske sække har vist sig at være lavere end priserne på de af fællesskabsproducenterne fremstillede sække. Sidstnævnte har været forhindret i at forhøje deres priser og opretholde en sund finansiel situation. Selv om den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet har valgt at opretholde sin position på markedet, især ved at investere i nyt udstyr, har den noteret betydelige tab og således lidt væsentlig skade.

G. ÅRSAGSSAMMENHÆNG MELLEM SKADEN OG DUMPINGIMPORTEN

(28) Kommissionen har undersøgt, om den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, er forårsaget af dumpingimporten. Kommissionen har således konstateret, at den svage stigning i fællesskabserhvervsgrenens markedsandel og faldet i dens fortjenstmargen falder sammen med en øget import af sække med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik. Prisniveauet for sække fremstillet i Fællesskabet udvikler sig i vid udstrækning parallelt med de kinesiske eksportørers priser. Mindst to fællesskabsproducenter har helt måttet ophøre med at fremstille sække som følge af de af de kinesiske eksportører beregnede priser. En anden producent har måttet nedskære sin produktion og trække sig tilbage fra størstedelen af fællesskabsmarkedet af samme grund.

(29) Den kinesiske eksport har på grund af sin store markedsandel øvet et kraftigt pres på prisniveauet for sække i Fællesskabet. Priserne på de kinesiske sække har således udviklet sig til referencepriser på fællesskabsmarkedet. De kinesiske eksportørers priser, som er lavere end priserne i Fællesskabet, har følgelig forhindret fællesskabsproducenterne i at holde deres priser på et passende niveau, hvilket har ført til en forværring af deres finansielle situation.

(30) Det øgede forbrug i Fællesskabet, der kunne observeres i perioden fra 1985 til 1988, er kommet de kinesiske eksportører til gode på grund af de priser, hvortil de har tilbudt sækkene. Samtidig har fællesskabsproducenterne været forhindret i at øge deres salg i samme omfang.

(31) Importen af sække med oprindelse i andre lande ville ikke i denne forbindelse kunne være en årsag til den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet. Denne import tegner sig nemlig kun for 26,9 % af markedsandelen i Fællesskabet i 1988, hvilket er mindre end den kinesiske markedsandel. Nævnte import har desuden vidt forskellig oprindelse, idet den er fordelt på ca. 30 eksportlande, hvoraf intet i sig selv har en tilstrækkelig stor markedsandel til at øve indflydelse på fællesskabsmarkedet i samme omfang som den kinesiske import. Det er nemlig omfanget af den kinesiske import, der gør det muligt for den alene at påvirke prisniveauet for sække i Fællesskabet i nedadgående retning som følge af eksportørernes salg til dumpingpriser.

(32) De kinesiske eksportører og nogle importører har gjort gældende, at grunden til fællesskabsproducenternes vanskeligheder var deres forældede udstyr. Denne påstand har imidlertid vist sig at være urigtig, for så vidt som de fleste fabriksanlæg og det meste udstyr er fuldt konkurrencedygtigt, og for så vidt som fællesskabsproducenterne til stadighed har foretaget ikke ubetydelige investeringer.

(33) Undersøgelsen har vist, at der ud over de kinesiske sække, der er overgået til fri omsætning i Fællesskabet, har været tale om en vis midlertidig toldfri indførsel af kinesiske sække. Imidlertid har det ikke været muligt at vurdere de eventuelle virkninger af denne import, da man ikke har kunnet få et tilstrækkeligt antal importører til at samarbejde. Ikke desto mindre er det blevet bemærket, at varer, der er omfattet af ordningen for midlertidig toldfri indførsel, pr. definition er bestemt til at blive reeksporteret. Størstedelen af fællesskabserhvervsgrenens salg, 95 % i 1988, var bestemt til forbrug i Fællesskabet.

(34) Endelig har der ikke kunnet påvises noget andet element end dumpingimporten, der kan tænkes at være årsag til skaden.

(35) Kommissionen konstaterer følgelig, at den væsentlige skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, er forvoldt af eksportørernes dumping af sække med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik.

H. FÆLLESSKABETS INTERESSER

(36) For at fastslå, om det er i Fællesskabets interesse at træffe antidumpingforanstaltninger over for importen af sække med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik, har Kommissionen først og fremmest anlagt den betragtning, at disse sække er en vigtig bestanddel inden for emballageindustrien. Denne form for emballage anvendes nemlig i vid udstrækning til transport, især i forbindelse med eksport, af landbrugs- eller industriprodukter fra Fællesskabet. Den vævede polyolefinsæk frembyder desuden reelle perspektiver for en udvikling i retning af teknologisk set mere komplekse og mere effektive produkter, end det er tilfældet med de nuværende sække.

Derfor vil enhver mærkbar nedgang i denne fællesskabserhvervsgrens produktion og i endnu højere grad fællesskabsproducenternes forsvinden fra markedet, hvilket ikke kan udelukkes, hvis den nuværende situation fortsætter, have negativ indvirkning på emballageindustrien. Desuden vil udviklingen i den teknologi, der anvendes til vævede polyolefinsække, blive forsinket eller endog standset, hvis fabrikanterne er sårbare eller befinder sig i vanskeligheder. Endelig ville en fællesskabsindustri, der ikke kan følge med en sådan teknologisk udvikling, opleve et fald i beskæftigelsen og miste kommerciel indflydelse.

(37) For at vurdere Fællesskabets interesser har Kommissionen i øvrigt taget hensyn til det forhold, at sækkene henhører under tekstilkategori nr. 33, hvor importen af varer med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik er genstand for regionale kvantitative lofter. Disse lofter blev fastsat for 1984 til 1988 i Rådets forordning (EØF) nr. 2072/84 [1] og er fastsat for årene 1989 til 1992 i Rådets forordning (EØF) nr. 2135/89 [2] i medfør af aftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Folkerepublikken Kina om handel med tekstilvarer [3]. Kommissionen har først og fremmest været af den opfattelse, at hverken fællesskabsretten eller de internationale regler forbyder at pålægge antidumpingtold, når der findes regionale kvantitative lofter, forudsat at det konstateres, at der forvoldes skade trods tilstedeværelsen af disse restriktioner.

I øvrigt havde Fællesskabet, som det fremgår af det »godkendte referat«, der er vedføjet aftalen [4], under forhandlingerne henledt den kinesiske delegations opmærksomhed på de særlige problemer, der var opstået i Fællesskabet som følge af importen fra Kina af produkter af denne kategori, og havde anmodet om, at der indførtes et kvantitativt fællesskabsloft. Den kinesiske delegation kunne ikke acceptere dette.

Parterne nåede frem til et kompromis, hvorefter man fortsat anvendte de regionale kvantitative lofter som tidligere for import til Frankrig, Benelux og Det Forenede Kongerige, samtidig med at der indførtes et nyt kvantitativt loft for Irland.

Men dumpingimporten vedrører alle medlemsstaterne, og underbudspriserne på de kinesiske sække har virkninger i hele fællesskabsmarkedet. Der findes i realiteten et fællesskabsmarked for sække. Prisniveauet er i denne forbindelse ikke påvirket af, om der findes regionale kvantitative lofter ved import i medlemsstaterne eller ej. Disse begrænsninger finder desuden anvendelse på hele kategori 33 og ikke blot på sække.

Det følger heraf, at de regionale kvantitative lofter ikke udgør en tilstrækkelig beskyttelse mod de kinesiske eksportørers illoyale praksis og ikke kan råde bod på den skade, der forvoldes den pågældende fællesskabserhvervsgren i sin helhed.

(38) Det er blevet påstået, at indførelse af antidumpingtold vil kunne føre til en nedgang i fællesskabsimportørernes aktivitet og et fald i beskæftigelsen i disse virksomheder.

Hvad disse argumenter angår, finder Kommissionen, at man dels må vurdere importørernes interesser, dels de mange forskellige konsekvenser, som det ville få for en levedygtig fællesskabsindustri, hvis den ikke blev beskyttet, ved at der genskabes redelige konkurrencevilkår.

Denne vurdering viser, at Fællesskabets interesser kræver, at det sikres, at der også i fremtiden kan fremstilles sække, hvilket er til gunst for beskæftigelsen og Fællesskabets emballageindustri, snarere end at man favoriserer fællesskabsvirksomheder, som drager fordel af de kinesiske eksportørers dumpingpraksis.

(39) Kommissionen er i øvrigt klar over, at hvis der ikke længere fandtes fremstillingsvirksomheder inden for dette område i Fællesskabet, ville det udgøre en potentiel risiko for forsyningssikkerheden med hensyn til sække til de endelige forbrugere, og at priserne på de kinesiske eksportvarer, hvis dette skulle blive tilfældet, måtte forventes at stige. Den eventuelle ulempe, ved en umiddelbar forhøjelse af priserne på de kinesiske sække som følge af pålæggelse af en antidumpingtold, ville modsvares af interessen i at bevare en levedygtig fællesskabserhvervsgren på dette område. Pålæggelse af en antidumpingtold vil derfor kunne gøre det muligt at fjerne den skade, som den pågældende fællesskabserhvervsgren har lidt, uden at der ville være andre reelt skadelige konsekvenser.

(40) På grundlag af undersøgelsen af Fællesskabets interesser har Kommissionen kunnet konkludere, at det er rimeligt at beskytte denne erhvervsgren i Fællesskabet mod illoyal handelspraksis fra de kinesiske eksportørers side. Følgelig finder Kommissionen det nødvendigt at indføre en midlertidig antidumpingtold på importen af sække med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik for at råde bod på den forvoldte væsentlige skade.

I. TOLD

(41) For at råde bod på den skade, der forvoldes fællesskabserhvervsgrenen, er det nødvendigt med foranstaltninger, der gør det muligt at sætte en stopper for de kinesiske eksportørers lavprispraksis og

[1] EFT nr. L 198 af 27. 7. 1984, s. 1.
[2] EFT nr. L 212 af 22. 7. 1989, s. 1.
[3] EFT nr. L 380 af 31. 12. 1988, s. 2.
[4] EFT nr. L 380 af 31. 12. 1988, s. 71.

sætter fællesskabsproducenterne i stand til at genoprette rentabiliteten og således bevare eller endog forøge markedsandelen. Priserne på sække med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik bør derfor forhøjes.

Kommissionen har følgelig beregnet skadestærsklen for den pågældende fællesskabserhvervsgren, både på grundlag af underbudspriserne på de kinesiske sække og på grundlag af en målpris for de af fællesskabsproducenterne fremstillede sække. Fjernelsen af prisunderbud margenen på 22,5 % har vist sig utilstrækkelig til fuldt ud at råde bod på skaden. Da sækkenes kvalitet er ækvivalente, må priserne på de kinesiske sække ikke ligge under priserne på de sække, der fremstilles af fællesskabsproducenterne, hvis disse skal bevare deres kundekreds. Kommissionen har derfor anlagt den betragtning, at der ved fastlæggelsen af målprisen bør indregnes en fortjenstmargen, der beregnes på et rimeligt grundlag. Fællesskabserhvervsgrenens gennemsnitlige rentabilitet var i 1985 9,4 % og afkastningsgraden 7,5 %, før den forøgede kinesiske import fremkaldte et voldsomt fald i disse to tal. Kommissionen har skønnet, at dette niveau var et rimeligt grundlag og har følgelig fastsat måltallet for fortjenstmargenen til 9,4 %.

(42) Skal der realiseres en sådan fortjeneste og således rådes bod på den skade, der er påført den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, skal der ske en forhøjelse på 43,4 % af prisen frit Fællesskabets grænse for sække med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik. De kinesisk producerede varer frembyder ved importen til Fællesskabet en dumpingmargen, som overstiger den således fastlagte skadestærskel. Følgelig bør den foreløbige told, der pålægges, svare til den fastlagte skadestærskel.

(43) De berørte parter har en frist, inden for hvilken de kan give deres mening til kende og anmode om at blive hørt mundtligt. Desuden præciseres det, at alle konklusioner, der er draget med henblik på nærværende forordning, er foreløbige og kan tages op til fornyet overvejelse med henblik på eventuel pålæggelse af endelig told på forslag fra Kommissionen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på importen af vævede polyolefinsække (polyethylen eller polypropylen) henhørende under KN-kode 6305 31 91 med oprindelse i Den Kinesiske Folkerepublik.

2. Tolden fastsættes til 43,4 % af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet.

3. Gældende bestemmelser for told finder anvendelse.

4. De i stk. 1 omhandlede varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Artikel 2

Parterne kan inden en måned fra tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttræden tilkendegive deres mening skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen, jf. dog artikel 7, stk. 4, litra b) og c), i forordning (EØF) nr. 2423/88.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1 finder anvendelse i fire måneder, medmindre Rådet vedtager endelige foranstaltninger inden udløbet af denne periode, jf. dog artikel 11, 12 og 13 i forordning (EØF) nr. 2423/88.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. juli 1990.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand